

Zelená zimní jablka,
která už nejí ani ptáci,
zahrada je tak prázdná,
paměť se ztrácí,
a pahýly ze sněhu trčí,
a kolem se posouvá slunce,
jenže už nemá žádnou sílu,
natož pak dech anebo ruce.

Ještě jsme tady,
ještě pořád jsme tady,
držíme se dlaněmi.

A jako vyplašené srny u cesty utíkají dny,
a já nevím, nevím,
co můžu udělat,
abychom se nemuseli bát,
když jako vyplašené srny u cesty utíkají dny
a já nevím, nevím,
co můžu udělat,
abychom se nemuseli bát.

Zelená zimní jablka,
jako rozpadaající se vějíř,
odcházejí kamarádi,
padají k zemi,
tlejí a kůra je plná šťávy,
i ta se ale mění
a strom ji posílá zprávu
o minulosti a snění.

Ještě jsme tady,
ještě pořád jsme tady,
držíme se dlaněmi.

A jako vyplašené srny u cesty utíkají dny,
a já nevím, nevím,
co můžu udělat,
abychom se nemuseli bát,
když jako vyplašené srny u cesty utíkají dny
a já nevím, nevím,
co můžu udělat,
abychom se nemuseli bát,

když jako vyplašené srny u cesty utíkají dny,
a já nevím, nevím,
co můžu udělat,
abychom se nemuseli bát.
Já nevím.